

РЕШЕНИЕ

№ 2981

гр. София, 03.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 27 състав,
в публично заседание на 25.01.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Цветанка Паунова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **5794** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 39, ал. 1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) във вр. с чл. 79 във вр. с чл. 17 от Регламент (ЕС) 2016/679.

Делото е образувано по жалба на З. К. К. от [населено място] срещу мълчалив отказ на Агенция по вписванията да заличи неправомерно събрани и незаконосъобразно обнародвани лични данни на жалбоподателя в Търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел.

По делото е приложено писмо изх. № 94-02-136/13.05.2021г. от изпълнителния директор на Агенция по вписванията /АВ/, с което по същество е оставено без уважение искането на З. К. К. за заличаване на личните му данни, съдържащи се в публикувани документи по партидата на Народно читалище „Пчелин – 1895“.

С уточнение от 12.07.2022г. жалбоподателят е посочил, че оспорва писмо изх. № 94-02-136/13.05.2021г. на изпълнителния директор на АВ, в което е обективиран отказ за заличаване на личните му данни. Допълнителни съображения са развити в становище от 25.01.2022г. Твърденията са, че Агенцията по вписванията незаконосъобразно обнародва (обработва) лични данни във връзка с регистрацията на читалище „Пчелин 1895“-с. Караш, общ. Р., обл. В.. Твърди се, че не е налице законово основание администраторът да обработва допълнителни лични данни извън тези, изрично посочени в чл. 9, ал. 4 от Закона за народните читалища (ЗНЧ). Допълнително се сочи, че субектът на данни не е давал съгласие по конкретен и недвусмислен начин. Иска се отмяна на оспорения отказ и задължаване на

администратора на лични данни да изтрие/заличи личните данни на жалбоподателя, както и присъждане на понесените по делото разноски.

Ответникът - изпълнителният директор на Агенцията по вписванията, редовно призован, не изпраща представител.

Съдът, като съобрази доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема за установено следното:

По делото е установено /при извършена служебна проверка чрез регистриран достъп в информационната система на ТРРЮЛНЦ/ и не се спори между страните, че жалбоподателят З. К. е член на проверителната комисия на Народно читалище „Пчелин-1895“. Със заявление № 20191220094004/13.01.2020г. по партидата на читалището е обявен Устав на Народно читалище „Пчелин-1895“. Заявлението е подадено на хартиен носител и в същото се съдържат ЕГН на членовете на проверителната комисия, сред които и жалбоподателят З. К.. Към заявлението са приложени документи - декларации по чл. 18, ал. 2 от Закона за народните читалища, в които се съдържат ЕГН, номер на лична карта, дата на издаването ѝ и орган, който я е издал, на членовете на проверителната комисия, сред които и жалбоподателят З. К.; свидетелства за съдимост, вкл. на З. К.; декларации по чл. 13, ал. 4 и 5 от ЗТРРЮЛНЦ; декларации по чл. 16, ал. 1 от ЗНЧ и др. По партидата на читалището са подадени и заявления образец А 17 /с вх. № 20191220101536 и с вх. № 20200325172125/, към които са приложени документи - декларации по чл. 18, ал. 2 от Закона за народните читалища, в които се съдържат ЕГН, номер на лична карта, дата на издаването ѝ и орган, който я е издал, на членовете на проверителната комисия, сред които и жалбоподателят З. К.; свидетелства за съдимост, вкл. на З. К.; декларации по чл. 13, ал. 4 и 5 от ЗТРРЮЛНЦ; декларации по чл. 16, ал. 1 от ЗНЧ и др.

З. К. К. е подал жалба срещу Агенция по вписванията, по която е образувано адм. д. № 11224/2020г. по описа на АССГ. С жалбата се иска от съда да постанови решение, с което да задължи Агенция по вписванията да премахне от регистъра на юридическите лица с нестопанска цел личните данни на жалбоподателя, съдържащи се в публикуваните документи във връзка с регистрацията на читалище „Пчелин“-с.Караш. С Определение № 3042/27.04.2021г. по адм. д. № 11224/2020г. съдът е прекратил производството по делото и е изпратил искането на З. К. К. по подведомственост на администратора на лични данни - Агенция по вписванията.

Във връзка с искането на К., препратено по подведомственост на Агенция по вписванията, е издадено процесното писмо изх. № 94-02-136/13.05.2021г. от изпълнителния директор на АВ. В писмото е посочено, че по подадено заявление с вх. рег. № 20191220094004 от 13.01.2020г. по партидата на Народно читалище „Пчелин – 1895“, ЕИК[ЕИК] е обявен Устав на читалището. Заявлението съдържа лични данни на членовете на проверителната комисия, сред които е и К., както и на членовете на настоятелството на Народно читалище „Пчелин-1895“. Посочено е още, че видими лични данни се съдържат в декларации по чл. 13, ал. 4 и 5 от ЗТРРЮЛНЦ; декларации по чл. 18, ал. 2 от Закона за народните читалища /ЗНЧ/, където фигурира жалбоподателят; декларации по чл. 16, ал. 1 от ЗНЧ; протокол от извънредно общо събрание; покана за провеждане на събрание; свидетелства за съдимост, вкл. на К.; списък на членовете на Народно читалище „Пчелин-1895“; устав на читалището; удостоверение за актуално състояние. Видими също така са данните по подадени заявления обр. А17 с вх. рег. № 20191220101536 и вх. рег. № 20200325172125 и приложените към тях документи.

В писмото е посочено, че данните се обработват въз основа на нормативно установено задължение – чл. 2, ал. 1 и 3 от ЗТРРЮЛНЦ, чл. 9 от ЗНЧ и чл. 33у и 33ф от Наредба № 1/14.02.2007г. за водене, съхраняване и достъп до търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел /Наредба № 1/, което обуславя законосъобразност на обработването по смисъла на чл. 6 от Регламент (ЕС) 2016/679. В случая е налице изрично предвидено изключение по отношение на информацията, за която има законово задължение за нейното обявяване. Личните данни на заявителя, съдържащи се в декларации по чл. 18, ал. 2 от ЗНЧ и в свидетелства за съдимост, са обявени на законово основание – чл. 2, ал. 3 от ЗТРРЮЛНЦ във вр. с чл. 9 от ЗНЧ във вр. с чл. 33у и 33 ф от Наредба № 1. Сочи се още, че АВ се явява „получател“ по см. на чл. 4, § 1, т. 9 от Регламент (ЕС) 2016/679, като агенцията следи и следва да осигури единствено тяхната публичност, чрез съответното регистърно производство. В допълнение е посочено, че в случая документите, съдържащи лични данни, не могат да бъдат заменени с документи със заличени данни, тъй като не е налице такава правна възможност – в Закона за народните читалища не са предвидени изрични текстове, които да указват изискуемия обем лични данни на физически лица, чиито данни се квалифицират като подлежащи на вписване обстоятелства, респ. се съдържат в подлежащи на обявяване актове.

При така установеното от фактическа страна, съдът изведе следните правни изводи: Жалбата е допустима, тъй като е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 140, ал. 2 от АПК. Жалбата е подадена срещу подлежащ на съдебно оспорване акт, тъй като с процесното писмо по същество е отказано да бъде удовлетворено искането на жалбоподателя за изтриване/заличаване на личните му данни, с което безспорно се засягат неговите права и законни интереси.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Процесното писмо е издадено от компетентен орган - изпълнителният директор на Агенция по вписванията, в обхвата на правомощията му, определени в чл. 6, ал. 2 от Устройствения правилник на Агенция по вписванията.

Писмото отговаря на изискванията за форма на акта, вкл. съдържа фактически и правни основания за постановяването му и ясно изразено волеизявление за отказ да бъде извършено поисканото изтриване/заличаване на лични данни.

При издаване на оспорения акт не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да мотивират отмяната му само на това основание.

Изричният отказ, обективиран в процесното писмо, обаче е постановено при неправилно приложение на материалния закон.

В случая администраторът на лични данни – Агенция по вписванията, е сезиран с искане от субект на данни да бъдат изтрети/заличени личните му данни, съдържащи се в публикувани документи по партидата на Народно читалище „Пчелин-1895“.

Така формулираното искане безспорно следва да се квалифицира като упражняване от страна на заявителя на правото му на изтриване на лични данни, изрично регламентирано в разпоредбата на чл. 17 от Регламент (ЕС) 2016/679. Според тази норма субектът на данни има правото да поиска от администратора изтриване на свързаните с него лични данни без ненужно забавяне, а администраторът има задължението да изтрие без ненужно забавяне личните данни, когато е приложимо някое от посочените по-долу основания, сред които са и тези по б. „б“ и „г“, а именно субектът на данните оттегля своето съгласие, върху което се основава обработването на данните съгласно член 6, параграф 1, буква а) или член 9, параграф 2, буква а), и

няма друго правно основание за обработването, респ. личните данни са били обработвани незаконосъобразно.

Не е спорно по делото, че при упражняване на дейността си по чл. 3, ал. 1 от ЗТРРЮЛНЦ Агенцията по вписванията действа в качеството си на администратор на лични данни и именно като такъв ги обработва. Разпоредбата на чл. 2, ал. 2 от ЗТРРЮЛНЦ сочи, че обстоятелствата и актовете по ал. 1 се обявяват без информацията, представляваща лични данни по смисъла на чл. 4, т. 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ, L 119/1 от 4 май 2016 г.), с изключение на информацията, за която със закон се изисква да бъде обявена. Според чл. 2, ал. 3 от ЗТРРЮЛНЦ за търговец и клон на чуждестранен търговец и за юридическо лице с нестопанска цел и клон на чуждестранно юридическо лице с нестопанска цел се води дело в електронна форма. В делото се прилагат заявленията, документите, удостоверяващи вписаните обстоятелства, обявените актове и други документи, които могат да съдържат и лични данни за идентифицирането на лицата, представляващи или управляващи търговеца или юридическото лице с нестопанска цел.

Според чл. 9, ал. 3 от Закона за народните читалища (ЗНЧ) вписването на читалищата в регистъра на юридическите лица с нестопанска цел се извършва без такси по писмена молба от настоятелството, към която се прилагат: 1. протоколът от учредителното събрание; 2. уставът на читалището, подписан от учредителите; 3. нотариално заверен образец от подписа на лицето, представляващо читалището, и валидният печат на читалището. Съгласно чл. 9, ал. 4 от ЗНЧ в регистъра се вписват: 1. наименованието и седалището на читалището и източникът на първоначалното му финансиране; 2. уставът; 3. имената на членовете на настоятелството и на проверителната комисия на читалището; 4. името и длъжността на лицето, което представлява читалището; 5. настъпилите промени по т. 1 - 4. Посочените разпоредби определят кръга от обстоятелства и актове, които подлежат на обявяване. По аргумент от чл. 2, ал. 2 от ЗТРРЮЛНЦ, личните данни, подлежащи на обявяване, са имената на членовете на настоятелството и на проверителната комисия, както и името и длъжността на лицето, което представлява читалището. В допълнение нормата на чл. 2, ал. 3 от ЗТРРЮЛНЦ предвижда, че в електронното дело на юридическото лице с нестопанска цел се прилагат заявленията, документите, удостоверяващи вписаните обстоятелства, обявените актове и други документи, които могат да съдържат и лични данни за идентифицирането на лицата, представляващи или управляващи търговеца или юридическото лице с нестопанска цел, т.е. могат да бъдат обявени и лични данни, независимо от техния обем и характер, но отнасящи се единствено до лицата, представляващи или управляващи юридическото лице с нестопанска цел, в случая читалището. В случая не е спорно, че заявителят е член на проверителната комисия на читалището и не е сред лицата, които го представляват или управляват, поради което по отношение на свързаните с него лични данни не важи изключението по чл. 2, ал. 3 от ЗТРРЮЛНЦ.

Не се спори също така, че лични данни на жалбоподателя, вкл. ЕГН, данни от лична карта и от свидетелство за съдимост, се съдържат в актове, обявени по партидата на Народно читалище „Пчелин-1895“. Настоящият състав не счита, че е налице нормативно установено задължение за обработка на тези лични данни, в каквато

насока са аргументите на ответника. Както се посочи, нормата на чл. 9, ал. 4 от ЗНЧ изисква в регистъра да се впишат единствено имената на членовете на настояществото и на проверителната комисия, но не и други индивидуализиращи белези. Абсурдно е данни от личната карта да бъдат видими, дори и при специален регистриран достъп до ТР.

Неоснователно е и другото изложено съображение за обработка на лични данни въз основа на дадено съгласие, мотивирано с принципа на диспозитивното начало при воденето на търговския регистър, т.е. в регистъра се вписват единствено обстоятелства, които са заявени за вписване, както и актове, представени за обявяване, само по инициатива на определен кръг лица, които съобразно закона могат да бъдат заявители.

В нормите на чл. 15-22 от Регламент (ЕС) 2016/679 са предвидени различни производства по реализиране на конкретни права от субектите на данни, едно от които е и правото на изтриване по смисъла на чл. 17 от Регламента. Заявлението, с което е била сезирана АВ, е направено от З. К. не в качеството му на член на орган на Народно читалище „Пчелин-1895“, а в лично качество – като субект на данни, който счита, че са налице обстоятелствата по чл. 17, параграф 1, б. "г", респ. б. "б." от Регламент (ЕС) 2016/679.

В разпоредбите на чл. 13 от ЗТРРЮЛНЦ и чл. 33у-33ф от Наредба № 1 от 14.02.2007г. за водене, съхраняване и достъп до търговския регистър и до регистъра на юридическите лица с нестопанска цел (Наредба № 1) е указан реда и обстоятелствата, подлежащи на вписване по отношение на читалищата.

Съгласно чл. 13, ал. 6, изр. 3 от ЗТРРЮЛНЦ заявителят представя и заверени преписи от актовете, подлежащи на обявяване в търговския регистър, в които личните данни, освен тези, които се изискват по закон, са заличени, а съгласно ал. 9 от същата правна норма, когато в заявлението или в приложените към него документи са посочени лични данни, които не се изискват по закон, се смята, че предоставилите ги лица са дали съгласието си за тяхното обработване от агенцията и за предоставянето на публичен достъп до тях. При анализ на разпоредбата на чл. 13, ал. 9 от ЗТРРЮЛНЦ се стига до извод, че така въведената с тази разпоредба законова презумпция противоречи на разпоредбите на чл. 4, т. 11 и чл. 6, т. 1, б. „а“ от Регламент (ЕС) 2016/679. В нормата на чл. 4, т. 11 от Регламента е дадено легално определение на понятието "съгласие на субекта на данните", което означава всяко свободно изразено, конкретно, информирано и недвусмислено указание за волята на субекта на данните, посредством изявление или ясно потвърждаващо действие, което изразява съгласието му свързаните с него лични данни да бъдат обработени. Анализът на така даденото определение обосновава извод, че съгласието на субекта на данните не може и не следва да бъде презумирано, какъвто смисъл е вложен в нормата на чл. 13, ал. 9 от ЗТРРЮЛНЦ. Нормата на чл. 13, ал. 9 от ЗТРРЮЛНЦ поставя в невъзможност администратора на лични данни - в случая Агенцията по вписванията, да изпълни задължението си, вменено с разпоредбата на чл. 7, т. 1 от Регламента, съгласно която, когато обработването се извършва въз основа на съгласие, администраторът трябва да е в състояние да докаже, че субектът на данни е дал съгласие за обработване на личните му данни. Тази невъзможност се предполага и предвид обстоятелството, че в повечето случаи подлежащите на вписване обстоятелства се подават от лица, различни от субекта на данни. С оглед на това и предвид обстоятелството, че подлежащият на вписване акт се подава обичайно от трето лице, носителят на данни

обективно е поставен в невъзможност да изрази конкретно, информирано и недвусмислено волята си, посредством изявление или действие.

Задължение на администратора на лични данни е да спазва забраната по чл. 2, ал. 2 от ЗТРРЮЛНЦ. В случая не е налице "съгласие на субекта на данните" по смисъла на легалното определение, дадено в Регламент (ЕС) 2016/679, поради което и обработването на личните данни на жалбоподателя от страна на Агенцията по вписванията не съставлява законосъобразност на обработването по смисъла на чл. 6 от същия Регламент. В случай че съгласието на субекта на данните не е изразено недвусмислено, то обработването им е незаконосъобразно по арг. от чл. 6 и чл. 7, т. 2 от Регламент (ЕС) 2016/679.

Отказът за изтриване/заличаване на личните данни на жалбоподателя противоречи на разпоредбите на чл. 7, т. 3, пр. 1 и чл. 17, т. 1, б. "б.", пр. 1 от Регламент (ЕС) 2016/679. Посочените норми указват възможността и правото на субекта на данни да оттегли съгласието си по всяко време и да поиска от администратора изтриване на свързаните с него лични данни без ненужно забавяне. Администраторът е задължен да ги изтрие без ненужно забавяне.

Настоящият състав не споделя становището на ответника, че Агенцията по вписванията се явява „получател“ на лични данни по смисъла на чл. 4, т. 9 от Регламент (ЕС) 2016/679. По отношение на личните данни на физическите лица АВ има качеството на администратор на лични данни по смисъла на чл. 4, т. 7 от Регламент (ЕС) 2016/679, съгласно който "администратор" означава физическо или юридическо лице, публичен орган, агенция или друга структура, която сама или съвместно с други определя целите и средствата за обработването на лични данни; когато целите и средствата за това обработване се определят от правото на Съюза или правото на държава членка, администраторът или специалните критерии за неговото определяне могат да бъдат установени в правото на Съюза или в правото на държава членка. Публикуването на лични данни в интернет сайт, съгласно чл. 4, т. 2 от Регламент (ЕС) 2016/679, е обработване, тъй като е операция с лични данни, като регламентът включва в това определение и автоматичните операции. Следва да се посочи, че за получателя по чл. 4, т. 9 от Регламент (ЕС) 2016/679 е характерно, че пред него само се разкриват личните данни, а в случая АВ ги обработва, включително и чрез публикуване на общодостъпен интернет сайт. В този смисъл са решение № 7079 от 10.06.2021г. по адм. дело № 1725/2021г. на ВАС, V отд.; решение № 8239 от 7.07.2021г. по адм. дело № 3068/2021г. на ВАС, V отд.; решение № 10600 от 19.10.2021г. по адм. дело № 5473/2021г. на ВАС, V отд. и др.

При наличие на адресирано до АВ ясно формулирано искане на субекта на данни за изтриване/заличаване на личните му данни в публикуваните документи по партидата на читалището, при наличие на обстоятелствата по чл. 17, т. 1, б. "г", евентуално - б. "б" от Регламент (ЕС) 2016/679, административният орган е постановил отказ, който е незаконосъобразен и подлежи на отмяна. В нарушение на задълженията си по чл. 17, т. 1, б. "б.", пр. 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 да изтрие без ненужно забавяне личните данни администраторът не е предприел необходимите действия за изтриването им, респ. заличаването им. Нормата на чл. 17, т. 1, б. "б.", пр. 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 въвежда задължение за извършване на определени действия за администратора на данни, а не за субекта на данни. Администраторът е бил задължен да изтрие личните данни без ненужно забавяне. Като не е изпълнил това свое задължение, администраторът на лични данни - Агенция по вписванията, е

постановил един незаконосъобразен отказ, който следва да бъде отменен, а преписката да се изпрати на Агенция по вписванията за изпълнение на указанията на съда по тълкуване и прилагане на закона и произнасяне по реда на чл. 12, ал. 3 от Регламент (ЕС) 2016/679

По направеното искане на жалбоподателят З. К. за преюдициално искане (преюдициално запитване). Съгласно чл. 628 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК когато тълкуването на разпоредба от правото на Европейския съюз или тълкуването и валидността на акт на органите на Европейския съюз е от значение за правилното решаване на делото, българският съд прави запитване до Съда на Европейските общности. В случая спор по правото на ЕС няма, спорът е по повод националното право – ЗТРРЮЛНЦ, ЗНЧ и Наредба № 1. На следващо място, по повод цитираните и обсъдени по-горе в изложението разпоредби, е налице обилна непротиворечива съдебна практика. Разпоредбите са пределно ясни и се прилагат непротиворечиво. В случая съдът не намира за необходимо извършването на допълнително тълкуване на сочените в жалбата норми на правото на Европейския съюз, поради което следва да отхвърли искането за отправяне на преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз за тълкуване на разпоредби от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета, като неоснователно.

С оглед изхода на спора и по арг. от чл. 143, ал. 1 от АПК на жалбоподателя следва да се присъдят направените по делото разноски в размер на 10 лв. д.т. и 500 лв. заплатено адвокатско възнаграждение или общо 510 лв., съгласно списък на л. 69 от делото. Държавна такса в размер на 10 лв., заплатена по адм. дело № 11224/2020г., не следва да бъде присъждана, тъй като не съставлява разноски, направени по настоящото дело.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 АПК съдът

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на З. К. К. за отправяне на преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз.

ОТМЕНЯ отказ на изпълнителния директор на Агенция по вписванията, обективиран в писмо изх. № 94-00-136/13.05.2021г., за заличаване на лични данни на З. К. К., съдържащи се в публикувани документи по партията на Народно читалище „Пчелин-1895“ ЕИК[ЕИК].

ИЗПРАЩА преписката на администратора на лични данни – Агенция по вписванията, за ново произнасяне по заявлението на З. К. К., в сроковете по чл. 12, ал. 3 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните), съобразно указанията на съда.

ОСЪЖДА Агенция по вписванията да заплати на З. К. К. ЕГН [ЕГН] сумата 510лв. /петстотин и десет лева/, представляваща разноски по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: